

(א) [שבת קטז: א] (ג) רש"ל מ"ו, א [ושל צ: לה: א]; (ד) [ג"ל מעיל], (ה) [ג"י הערך אהרן], (ו) שבת מג. [כל הסוגיא ע"ש כמה שייחוס], (ז) [שבת קנד: וש"נ], (ח) לעיל לה: שבת מג., (ט) שבת מג., (י) שם, (יא) שבת עה. קק. קי"א: קק. קכ: קלג. קמג. סוכה לג: כמותו ו. זכורות כה, (ל) [ג"ל וירדן], (מ) ש"ך לע"ב,

—◆—

לעזי רש"י

אגוד"ש [אגוד"ש]. חד.

—◆—

מוסף רש"י

פורסם מחצלת על גבי אבנים. מפני הגשמים שלא ינחו או לא יקבלו סוד מאחר ששרוית בנים (שבת מג.). מקורולות. ראשון חד ורואיות לקיעה (היא דבר היטל (שם). דחוי למוצא עלייהו. להטות, שכל הסבתן כן היתה, יצב קצת ושטן קצת על שמאלו (שם). מורה רבי שמעון בפסיק רישיה ולא ימות. בזמנר אחרון ראש בהמה זו בשבת ואינו רואה שמתות דכיון דלא אפשר שלא תמות מתכיון חשיב ליה, וכי אמרינן דבר שאין מתכוין מותר, כגון היכי דאפשר ליה בלא אסור, כגון גורר אדם מטה כסא וספסל ובלבד שלא יתכוין לעשות חרין, ואע"ג דאיכא למיחש דילמא עביד חרין, כיון דלא מתכוין להכי דאפשר לגמריה בלא חרין כי עביד נמי חרין דהי מלאכה גמורה לא מיחייב, אבל היכי דודאי עביד מודה (סוכה לג.).

הסס סנן כו'. כלומר ועוד שאלה אחרת: **שלא יגמור אם האולר**. אם לא היו שם אלא ארבע או חמש קופות שהתירו לו בזמקום שיש יותר כאן לא התירו לפנותו כולן ולגלות את הרצפה דלמא היו זה גומא ומשוה לה: **והכא סנן**. כלומר ועוד יש לשאול: **באוסו הגג**.

משילין פרק חמישי ביצה

ברמיבלא. וא"ת והא חמרי' לעיל בזקף המציא (דף לד:) דטבל מוכן הוא שאס עבד ותקנו מתוקן וזפרק כירה (שבת מג.) נמי לא חשבי ליה מנטל כלי מהיכנו כיון דחזו א"כ אכתי תקשי לן דטבל אין אירא דלכני לא וי"ל דעולא יאמר לך דמ"מ חשיב ליה כדבר שאינו ניטל כיון דבשבת מיהא לא חזי כל כמה דלא תקנו דאסור לפנותו בשבת כדתנן זפרק מפנין (שם קסו:) אבל לא את הטבל: **במאי** אוקימתא. פרש"י דלא אשכחנא דמוקי לה כרבי יהודה כהדיא אלא מדדחיק נפשיה כי פריך והא מוקלות נינהו ולא קאמר רבי שמעון היא אלמא משמע ליה דאתיא כרבי יהודה:

אלא

מגג לגג לא ותניא נמי הכי ב־אין ממלטלין מגג לגג אפי' כשגגותיהן שוין התם מאי אׁ (כל שכן שבת דחמירא או דלמא) הכא הוא דאסור משום יום טוב דקיל ואתי לזלוולי ביה אבל אׁ שבת דחמירא ולא אתי לזלוולי בה שפיר דמי או דלמא מה הכא דאיכא הפסד פירות אמרת לא התם דליכא הפסד פירות לא כל שכן הכא אׁ (תנן) גׁ לא ישלשלם בחבל בחלונות ולא יורידם דרך סולמות התם מאי הכא ביום טוב הוא דאסור דליכא בטול בית המדרש אבל שבת דאיכא בטול בית המדרש שפיר דמי או דלמא הכא דאיכא הפסד פירות אמרת לא התם דליכא הפסד פירות לא כל שכן תיקוי: ומכסין את הפירות: אמר עולא דׁאפילו אׁאורא דלכני ר' יצחק אמר פירות הראוין ואזדא ר' יצחק למעמיה אׁדאמר ר' יצחק אין כלי ניטל אלא לדבר הניטל בשבת תנן מכסין את הפירות בכלים פירות אין אורא דלכני לא הוא הדין דאפי' אורא דלכני ואיירי דתנא רישא משילין פירות תנא סיפא נמי מכסין את הפירות תנן וכן כדו יין וכן כדו שמן הכא במאי עסקינן בטיובלא הכי נמי מסתברא דאי סלקא דעתך כדו יין וכדו שמן דהתיירא הא תנא ליה רישא פירות כדו יין וכדו שמן אצטריכא ליה סלקא דעתך אמינא ׁלהפסד מרובה חששו להפסד מועט לא חששו קמ"ל תנן אׁנותנין כלי תחת הדלף בשבת ה־ברלף הראוי תא שמע אׁפורסין מחצלת על גבי לבנים בשבת דאייתור מבנינא דחוי למוצא עלייהו תא שמע אׁפורסין מחצלת על גבי אבנים בשבת באבנים מקורולות דחויין לבית הכסא תא שמע יפורסין מחצלת על גבי דבורים בשבת בחמה מפני החמה ובגשמים מפני הגשמים ובלבד שלא יתכוין לצוד התם נמי דאיכא דבש אמר ליה רב עוקבא ממישן לרב אשי התינה בימות החמה דאיכא דבש בימות הגשמים מאי איכא למימר לא נצרכא אלא לאותן שתי חלות אותן שתי חלות מוקצות הן הכא במאי עסקינן שחשב עליהם אבל לא חשב עליהם מאי אסור ארתני ובלבד שלא יתכוין לצוד לפלוג ולתני בדידה במה דברים אמורים שחשב עליהן אבל לא חשב עליהם אסור הכי קאמר אע"פ שחשב עליהן ובלבד שלא יתכוין לצוד במאי אוקימתא כרבי יהודה דאית ליה מוקצה אימא סיפא ובלבד שלא יתכוין לצוד אתאן לרבי שמעון דאמר דבר שאין מתכוין מותר ותסברא דרבי שמעון והא אביי ורבא דאמרי תרווייהו אׁמודה רבי שמעון בפסיק רישיה ולא ימות לעולם כולה רבי יהודה היא והכא במאי עסקינן דאית ביה כוי ולא תימא לרבי יהודה ובלבד שלא יתכוין לצוד אלא

יפה והצנין שוהה ליבש: מקורולות. אגוד"ש: לצים הכסא. לקנח: שסי חלום. של צפיחית מניחין זכורות כשרודין אותה ומהן פרנסה לדבורים כל ימות הגשמים אותן שתי חלות מותר לכסות. כל דבש הכוורת עשוי עליות עליות של חלות: מוקלוס נינהו. לדבורים: **דחשב עלייהו**. לאדם: **אדסני ובלבד** שלא יסכוין לצוד. משמע דלא ימנא לחלק את דבריו ולאסור עד שלג מאיסור טלטול לאיסור צידה: **לפלוג ולהני** בדידה. באיסור טלטול גופיה יכול לחלק את דבריו ולמנא דא איסור לדבר בללא חשב עלייהו לא יטלטל המחללת לזכרם: **הכי קאמר אף על פי שחשב עליהם כו'**. אף שחשב צא ללמדך שיש דא איסור בזמתיון לצוד ואף על גב דעיקר להלכה מפני הגשמים מכוון: **במאי אוקימתא** כרבי יהודה. כלומר מדהוה לך לתרואי ארישא הא מני ר' שמעון דלית ליה מוקצה ומהדרת אשגויי דחיקי למימר משום שתי החלות כרבי יהודה בעית לאוקמא משום דרבי יצחק דמותציתן ליה הגך מיובתא אית ליה מוקצה כר' יהודה: **ובלבד** שלא יסכוין לצוד. ואף על פי שהוא דאן: **דאיס ציס כוי**. חלונות יש בזפנותיה ואף על פי שמכסה את פיה אינן נאודין אם לא יכסה גם את החלונות ולא תימא ובלבד שלא יתכוין אלא בלבד שלא יעשנה מנודה שלא יסמוס החלונות: **פי פשיטא**. כיון דאית ליה לרבי יהודה דבר שאין מתכוין אסור למה ליה למיתני ובלבד שלא יעשה מנודה דהא צידה אב מלאכה היא:

מהו

לו.

עין משפט גר מצוה

יא א מיי פכ"ח מה"ל שבת הלכה ז ופכ"ו הלכה טו טו"ש"ע א"ח סמונ שלג סעף א:

יב ב ג מיי פ"ה מה"ל יו"ט הלכה ה טו"ש"ע א"ח סמונ תקבא סעף א: יג ד מיי פכ"ה מה"ל שבת הלכה כג כה טו"ש"ע א"ח שם סעף ז וסמונ שלג סעף ז:

יד ה ו מיי פכ"ה מהלכות שבת הלכה כד כה טו"ש"ע א"ח ס' שלג סעף ח וסמונ תקבא סעף ג:

טו ז ח מיי פכ"ה שם הלכה כה טו"ש"ע א"ח

סמונ שצו סעף ד:

טז ט מיי פ"ח שם הלכה ו טו"ש"ע א"ח סמונ שלג סעף א:

—◆—

רבינו הגאול

הכא אמר רב נתנן לא שנו אלא באותו הגג אבל מגג לגג אפילו גגותיהן שוין לא, ותניא נמי הכי. ותוב הכא תניא לא ישלשלם בחבל בחלונות ולא יורידם דרך סולמות, התם משום ביטול בית המדרש מאי, שרי או אסור, ולא איפשיט. מכסין פירות בכלים מפני הדלף. ר' יצחק אמר פירות ממש, שאין כלי ניטל אלא לדבר הניטל בשבת. עולא אמר אפילו אוריא דלכני. תנן וכן כדו יין וכדו שמן. כלומר פירות אין לבנים לא. ופרקינן אלו הכרות טבל הן שהן חשוכין כלבים שאינן ראוין לאכול מהן היום. ועוד אקשינן לר' יצחק נותנין כלי תחת הדלף, הנה אינן פירות, ופריך ברלף הראוי להשתמש בהן. וכן פורסין מחצלת ע"ג כורות דבורים בשבת בחמה מפני החמה ובגשמים כוי. ופירק כורות נמי בריאיכא דבש בגווה שהן פירות. ובלבד שלא יתכוין לצוד. כלומר כשפורש מחצלת על הכורות, ירוחה למחצלת מעט מחוץ לנקב שנכנסין ויוצאין בו הדבורים, כי אם ישלשל המחצלת בדפני הכורות במקום הנקב, אין הדבורים יכולין לצאת ותמצא כצודה בשבת או ביו"ט, ואצי"פ שאין במיני דבורים ניצוד.

הכא אמר רב נתנן לא שנו אלא באותו הגג אבל מגג לגג אפילו גגותיהן שוין לא, ותניא נמי הכי. ותוב הכא תניא לא ישלשלם בחבל בחלונות ולא יורידם דרך סולמות, התם משום ביטול בית המדרש מאי, שרי או אסור, ולא איפשיט. מכסין פירות בכלים מפני הדלף. ר' יצחק אמר פירות ממש, שאין כלי ניטל אלא לדבר הניטל בשבת. עולא אמר אפילו אוריא דלכני. תנן וכן כדו יין וכדו שמן. כלומר פירות אין לבנים לא. ופרקינן אלו הכרות טבל הן שהן חשוכין כלבים שאינן ראוין לאכול מהן היום. ועוד אקשינן לר' יצחק נותנין כלי תחת הדלף, הנה אינן פירות, ופריך ברלף הראוי להשתמש בהן. וכן פורסין מחצלת ע"ג כורות דבורים בשבת בחמה מפני החמה ובגשמים כוי. ופירק כורות נמי בריאיכא דבש בגווה שהן פירות. ובלבד שלא יתכוין לצוד. כלומר כשפורש מחצלת על הכורות, ירוחה למחצלת מעט מחוץ לנקב שנכנסין ויוצאין בו הדבורים, כי אם ישלשל המחצלת בדפני הכורות במקום הנקב, אין הדבורים יכולין לצאת ותמצא כצודה בשבת או ביו"ט, ואצי"פ שאין במיני דבורים ניצוד.